

Дж. Стамп (Sir Josya Stamp), А. Боули (Ar. Bowley) и Дж. Кинг (J. W. King). От своя страна, водещите статистици в света са познавали работата на колегите си в България и са се съобразявали с направените от тях оценки. Голямо значение за това има и практиката трудовете да бъдат публикувани освен на български език и на друг - западен - главно френски, което позволява на чуждестранни учени пряко да ги ползват.

Първото известно международно сравнение на страни по равнище на икономическо развитие след Първата световна война, направено от чуждестранен статистик, в което е включена България, е на Корrado Джини (Corrado Gini) през 1921 г. В него участват общо 11 страни - Австралия, Белгия, България, Дания, Индия, Норвегия, Нидерландия, Чехословакия, Швеция, Югославия, Япония.

По-късно А. Медисън (Angus Maddison), който е смятан за най-добрия автор на динамични редове за БВП по паритет на покупателна сила (ППС) на голям брой страни в света (56) и за най-дълъг период (от 1820 г. досега), при изчисляване на БВП за България през този период се опира изцяло на оценките на А. Чакалов.

Като се проследи обаче работата по тази тематика в България, се забелязва, че изследванията на статистиците в България се отнасят най-вече до съпоставимост на макропоказателите в динамика "във времето" и доста слабо "в пространството", т.е. при международните сравнения. С други думи, забелязва се традиция на подценяване на въпроса за международните сравнения на макроикономическите стойностни показатели. Първият опит да се извършат кратки международни сравнения между България и други страни, а именно Германия, Франция и Англия, е направен от К. Попов (1916 г.). Поради откъслечния характер на изчисленията обаче, които по преобладаващото мнение в страната са завишени, резултатите нямат практическо значение. В статистическата литература е известен втори, по-късно направен, опит от А. Чакалов (1946 г., с. 142-147) за сравнение на НД на България с този в други съседни или близки страни - Югославия, Унгария, Гърция, Румъния - през 20-те и 30-те години на миналия век. Както отбелязва сам авторът обаче, използваните методи са твърде приблизителни и не би следвало да се разчита много на получените резултати.

Липсата на активност по отношение на участието на България или организирането на международни сравнения на БВП (НД) се наблюдава повече или по-малко през целия изминал век. При доброто равнище на статистиката ни обяснение за това може да се търси във факта, че нагласата в страната може би не е способствала в достатъчна степен представителите ѝ да се идентифицират като част от международната общност, което да ги привлича задължително да се съизмерват.